

Spreekbeurt

St. Ambrosius Veldhoven vierde onlangs zijn 75-jarig jubileum met een tentoonstelling. Onder de vele bezoekers was ook Janet van groep acht. Ze zat op school in Vlierden. Niet direct naast de deur en ze was niet weg te branden. Ze had een pakje papieren in haar hand met aantekeningen over 'bijen houden' bestemd voor een spreekbeurt. Enfin, ze kwam nog informatie en demonstratiemateriaal te kort hetgeen haar werd verstrekt.

40 Enkele weken later stond ze voor mijn deur terwijl ze schuil ging achter een bos bloemen, in gezelschap van haar vader die het geleende materiaal droeg, en haar jongere zus die een map bij zich had. En wat voor een map! Als je al geen bijen hield dan zou je er meteen mee beginnen. Al heel wat spreekbeurtverslagen heb ik gezien, maar zo een als dit nog nooit. Een juweeltje! Kan zo gebruikt worden voor een cursus 'beginnend imker'. Geen enkel aspect is overgeslagen wat tekst en toelichting betreft. Ze had er twee tinnen mee verdiend. Van mij zou ze een elf gekregen hebben. Het stel vertrok met de gedane belofte een bezoek aan mijn bijenhal als ze weer vliegen!

Mijmeren

Het is koud buiten. Het vriest. Naast de open haard en met een glas mede binnen handbereik zit ik in mijn fotoalbum te bladeren. En bijgaande foto zette me aan het mijmeren. De foto stamt uit mijn tweede winter als imker. Nou ja, ik had een paar bijenvolken. Ik was nog een groentje. De hal had ik overgenomen van iemand die door ziekte geen bijen meer kon houden. Er kunnen

wel twintig kasten een ruime plek vinden. Nu gaat de hal schuil achter een bossage van frambozen, sneeuwbes, skimmia en ongewilde bramen met uitlopers van enkele meters. En aan de uiteinden van de draden die een afrastering moeten verbeelden staat klimop die in het najaar bloeit: een feest voor de bijen. Gelukkig is het bij hen voor de deur zodat ze met die zware vrachten pollen en nectar niet ver hoeven te vliegen. Het dak is nu overwoekerd met 'foute' klimop. *hedera helix*. Deze heeft handvormige bladeren, lange uitlopers en geen bloem te zien. Pas na een jaar of zeven komen aan de uiteinden eivormige bladeren en bloemen. Stekken van die bloemtakken groeien uit tot *Hedera helix arbora* die in het najaar een zee van bloemen geven. Juist ja, die staan aan de uiteinden van het hek. Moet toch die 'foute' eens weghalen en vervangen door goeie. Zie alleen een beetje tegen het werk op...

Zwarte honing

Ik droom verder en denk aan een duister geval. In de herfst vóór deze foto gemaakt werd wilde ik mijn belofte aan de bijen waar maken. Namenlijk suiker voeren in ruil voor de honing die ze me geleverd hadden. Wie schetst echter mijn verbazing dat de raten niet leeg, maar vol zaten met bijna zwart spul? Kon geen honing zijn want die is immers goudgeel? Gelukkig zijn er van die oude imkers, waar ik nu ook bij begin te horen, die alles weten. 'Oh, dat is luizenhoning' zei die. En omdat mijn gezicht er kennelijk om vroeg kreeg ik er een hele uitleg bij. 'Kijk, die luizen zuigen sappen uit de dennen en laten het van achteren weer weglopen. Dan zit daar suiker in en dat komen de bijen ophalen. Die stoppen het in de raat en dan wordt het honing'. 'Oh'. Wist ik veel... Nu weet ik dat je het kunt kopen in de winkel als jungelhoning of woudhoning. Dat jaar heb ik dus twee keer kunnen slingeren. Een keer lindehoning en een keer luizenhoning. Helaas is het bij dat ene jaar gebleven. Heb nooit meer een luizenplaag meegemaakt. Jammer.

Als troost neem ik een ferme slok mede en klap mijn album dicht. Hopend dat het spoedig weer warm zal worden.